

После посете немачког министра спољних послова Гвида Вестервелера Београду, потпуно је јасно да Немачка и ЕУ као кључан услов за даље европске интеграције постављају Србији захтев да буде саучесник у заокруживању независности Косова, а да као услов за чланство званично призна самопроглашену државу. Од некадашњег става да су Косово и европске интеграције два одвојена процеса стигло се до ултиматума ЕУ и Берлина да Србија мора да примени бриселски споразум, а Вестервелер је у Београду глумио разумевање и уздржаност, док је у Приштини јасно и гласно рекао да „категорички захтева“ укидање паралелних институција, и додао да је „Немачка опредељена за подршку Косову у свим областима“, што, по свему судећи, значи да Београд поново мора да да далеко више од Приштине и послушно примени бриселске директиве.

Почетак примене тзв. споразума српска влада третира као одлуку од највећег националног и државног значаја за Србију, а као свој

животно важан задатак је поставила добијање датума, због чега је државни врх госту из Немачке обећао да ће Србија испунити свој део обавеза преузетих бриселским споразумом „без обмањивања европских партнера“, док заузврат од Берлина очекује подршку за добијање датума. Председник Владе Србије [Ивица Дачић](#) састаће се данас с тим циљем са

[ашимом Тачијем](#)

и не треба сумњати да ће бити спреман да попусти, обзиром да је недавно изјавио да је Влада већ прихватила да прогута највећу жабу. Стога за Београд није питање да ли ће и како бити испуњено све што се у споразуму захтева, него колико брзо.

Српски тројац

очекује да Немачка прихвати да се тачке бриселског споразума примењују поступно, односно да се косовски Срби кувају полако, пошто је, како је то Дачић објаснио, за поједине тачке потребно шест месеци, док је за друге потребно најмање годину дана.

И Вестервеле је у Београду објаснио да је потребно да се постигне договор о плану примене и да се почне са имплементацијом плана, корак по корак, и великодушно додао да не тражи све одједном, али да тражи да се се види опипљив напредак. Србија би стога, како пише Блиц, најпре укинула тзв „паралелне безбедносне структуре“, али би могла и да уведе привремене мере у општинама Зубин Поток и Звечан, где је локалним самоуправа истекао мандат, што би значило да се почело са остваривањем споразума у делу укидања „паралелних институција“. Даље би се око 150 полицајаца „интегрисало“ у тзв. косовске полицијске снаге, након чега би дошло на ред правосуђе кроз „трансформацију“ општинског суда у Митровици.

С друге стране, Србима са Севера се као шаргарепа обећавају нове инвестиције и привредни развој. На састанку са делегацијом Срба

Косова који су јуче скоро три сата разговарали са Александром Вучићем, обећани су нови инфраструктурни радови и отварање нових радних места, а као посебна награда Србима је обећан и Александар Вулин, које се после „часне“ оставке, враћа да помогне свом напаћеном народу. План примене споразума ипак има једну озбиљну ману, пошто га већина Срба са Косова не прихвата – али, с обзиром на то да је актуелна српска власт показала да је спремна на све, не треба сумњати да ће бити спремна и да примени сва расположива средства да скрши отпор на Северу. Јер, неуспех спровођења тзв. споразума би имао страховито лоше и озбиљне последице, али пре свега по безобзирно сервилни српски тријумвират.